

En sådan overførsel kræver enstemmighed i Rådet og vedtagelse i medlemslandene i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser, d.v.s. for Danmarks vedkommende grundloven.

Spørgsmålet om asylpolitik skal i løbet af 1993 overvejes mellem medlemslandene for at tage stilling til overflyttelse fra det mellemstatslige samarbejde til samarbejdet baseret på det overstatslige princip. Det må formodes, at der i så fald bliver tale om overførsel af suveræniteten i henhold til grundlovens § 20. Da der ikke tages stilling til en sådan suverænitetsafgivelse ved nærværende lovforslag, vil dette i givet fald kræve vedtagelse af et nyt lovforslag, som til vedtagelse vil kræve enten 5/6 flertal i Folketinget eller almindeligt flertal efterfulgt af en bindende folkeafstemning.

Det samme gælder andre områders eventuelle overflyttelse til det overstatslige samarbejde. De øvrige medlemslande har i Edinburgh-aftalen taget til efterretning, at sådanne eventuelle overflytninger i Danmark kan kræve behandling efter den ovennævnte procedure.

Det er endelig i Edinburgh-aftalen slået fast, at Danmark vil deltage fuldt ud i det mellemstatslige samarbejde.

Fælles bestemmelser

Maastricht-Traktaten er baseret på tre søjler.

Den første søjle drejer sig om ajourføring og udbygning af Rom-Traktaten inklusive ændringerne heri gennemført med Den europæiske Fælles Akt fra 1986. I denne del af Traktaten findes afsnittet om Den Økonomiske og Monetære Union. Der finder det overstatslige princip anvendelse. Fællesskabets institutioner og beslutningsprocedurer gælder fuldt ud.

Den anden søjle drejer sig om udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det er et mellemstatsligt samarbejde. Det foregår i Rådet. Det sker uden brug af det overstatslige princip og uden brug af Fællesskabets beslutningsprocedurer.

Den tredje søjle drejer sig om retlige og indre anliggender. Det er et mellemstatsligt samarbejde. Det foregår i Rådet. Det sker uden brug af det overstatslige princip og uden brug af Fællesskabets beslutningsprocedurer.

Traktaten bygger på disse tre søjler og indeholder også visse fælles bestemmelser. De vigtigste drejer sig for det første om adgang for andre lande til at blive medlemmer af Den Europæiske Union og for det andet en senere regeringskonference i 1996 for at gennemgå visse bestemmelser i den foreliggende Traktat.

Der forudses en regeringskonference til gennemgang af visse bestemmelser i Maastricht-Traktaten indkaldt i 1996. Traktaten nævner flere områder, som kan blive genstand for drøftelse på en sådan regeringskonference. Der kan navnlig peges på to områder. Det ene er reglerne for Europa-Parlamentets indflydelse på vedtagelse af EF's retsakter. Det andet er forholdet mellem Den Europæiske Union og Den Vesteuropæiske Union (WEU), hvilket skal ses på baggrund af, at WEU-Traktaten fra 1998 kan opsiges med et års varsel.

Danmark deltager i forhandlingerne på en sådan regeringskonference. Opnås et resultat, som Danmark kan tilslutte sig, indeholder grundloven statsretlige regler for dansk ratifikation. I tilfælde af suverænitetsafgivelse som defineret i grundloven kræves enten 5/6 flertal eller almindeligt flertal ledsaget af en bindende folkeafstemning.

Edinburgh-aftalen er knyttet til Maastricht-Traktaten. Denne Traktat kan kun ændres ved enighed mellem alle 12 medlemslande. De øvrige medlemslande kan ikke opsiges Edinburgh-aftalen. Edinburgh-aftalen kan ændres eller eventuelt helt falde bort i forbindelse med en ændring af Maastricht-Traktaten, for hvilken de gældende statsretlige regler i grundloven skal følges. Danmark har juridisk ret til ensidigt at opsiges Edinburgh-aftalen helt eller delvist. En sådan fremgangsmåde er ikke ukendt i retligt bindende internationale aftaler af denne karakter. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger ovenfor, pkt. 1, 3, er 7 af Folketingets partier enige om, at dette kun kan ske efter en ny folkeafstemning.

For så vidt angår adgang til at blive medlem af Den Europæiske Union siges, at enhver europæisk stat kan ansøge om at blive medlem. Optagelsesvilkårene forhandles i regeringskonferencer mellem ansøgerlande og de eksisterende medlemmer af Den Europæiske Union.

Birmingham-erklæringens princip om, at EF må respektere de enkelte nationers historie, kultur og traditioner må også gælde for de nye ansøgerlande og komme til udtryk i vilkårene for deres medlemskab.

Variationerne i alle 12 medlemslandes ratifikationsgrundlag er udtryk for den fleksibilitet, som naturligt må komme ansøgerlandene til gode i deres bestræbelser for at få imødekommet nationale ønsker under optagelseforhandlingerne.

På mødet i Edinburgh den 11.-12. december 1992 blev det besluttet at påbegynde forhandlinger om optagelse af Sverige, Finland og Østrig. Åbningerne af forhandlingerne skete den 1. februar 1993. Forhandlinger om optagelse af Norge ventes påbegyndt